

Bladet udgives af Foreningen og udgaar 1 Gang maanedlig samt sendes uden Vederlag Foreningens Medlemmer. Det aarl. Medlemscont. er for de act. Medlemmer 12 Kr., 1 Filialerne 6 Kr., for de pass. Medl. 4 Kr.

„BREVDUEN.“

Organ

for

Anmeldelser om Optagelse i Foreningen, hvilket sker ved Ballotation, maa ske skriftlig til Formanden, Grosserer W. Gjesing, Graabrodtorv 18, 2. Sal. Kjøbenhavn K.

Medlemmerne af Brevdueforeningen „Kjøbenhavn“,

stiftet 11te Juni 1878.

Nr. 12.

DECEMBER 1884.

2. Aarg.

Foreningsanliggender.

De Filialer, som ønske at benytte Foreningens Organ til Meddelelser om Møder etc. Filialet vedrørende, bedes indsende Underretning desangaaende til Foreningens Kontor senest den 25de i Maanedens.

Fredagen den 7de November atholdtes det ordinaire maanedlige Møde, paa hvilket der optoges 34 nye Medlemmer.

Lørdagen den 22de November afholdtes paa den kgl. Skydebane en af ca. 120 Medlemmer med Damer besøgt særdeles vellykket Aftenunderholdning. Efter Aftenunderholdningen afholdtes Fællesmaaltid og et lille Bal til Kl. 2.

Paa December-Mødet Fredagen den 5te vil der Kl. 8 pr. blive balloteret paa nedenstaaende Herrer:

I Hovedafdelingen.

Som passive Medlemmer:

Hr. Capt. i Søetaten J. E. V. Hansen, ved Grosserer C. F. Hansen.

- » Capt. L. Nielsen, ved samme.
- » Etatsraad Juul, ved Grosserer Frederiksen.
- » Snedkermester V. Plum, ved samme.
- » Restauratør Gotfredsen, ved samme.
- » Vinhandler Georg Bestle, ved samme.
- » Slagtermester Chr. Nielsen, ved Slagterm. Wedell.
- » Einar Janssen, Trondhjem, ved Gross. Brockdorff.
- » Grosserer C. Fjord, ved Hr. Sønderup.
- » Badeentreprenør Hess, ved Vinhldr. P. Sørensen.

Mødet atholdes i Hotel Dagmar. Kl. 9 Diskussion angaaende næste Aars Traineringer.

Næste Mødeaften Fredagen den 9de Januar.

Ifølge indgivet Ansøgning fra Formanden, har Foreningen modtaget Tilsagn af det høie Marine-ministerium om et Beløb af 250 Kroner, der vil være at anvende til Præmier ved næste Aars Kapflyvning.

Derimod maa det meget beklages, at det høie Indenrigsministerium ikke har fundet Anledning til at bevilge en til det rettet Anmodning om fri Forsendelse paa Jernbanen af de til Trainering afsendte Duer, og dette saa meget mere, som de eventuelle Brevduestationer, ifølge et Vink af militaire Autoriteter, i den forestaaende Saison vil blive forøget baade i Tal og Veilængde. Vi haabe imidlertid paa Medlemmernes Udholdenhed i Retning af at skaffe Foreningens Virken forøget Anerkjendelse, ligesom vi forvente, at det ved ihærdige Bestræbelser vil lykkes at føre selve Sagen saaledes fremad, at den omsider vil vinde de forskjellige Autoriteter for sig.

Maa saaledes det høie Ministeriums Afslag paa en, set fra statsøkonomiske Hensyn, aldeles forsvindende Medvirkning til Brevdueforeningens Maal end dybt beklages, navnlig af Hensyn til selve Sagen, saa bør det ikke virke afskrækkende for Medlemmerne, der tvertimod opfordres til forøget Udholdenhed i den gode Sags Tjeneste, medens det selvfølgelig maa blive Foreningens Opgave at lette dem denne paa enhver mulig Maade.

En Velynder af Foreningen har for at faa saa mange Duer trainerede som muligt til Aars Kapflyvninger givet Tilsagn om et Tilskud af 300 Kr. til Traineringsudgifter.

Som Svar paa det til den ærede Formand for »Dansk Jagtforening« tilstillede Ansøgning har Formanden for vor Forening under 25de f. M. med Glæde og Tak modtaget nedenstaaende Svarskrivelse:

Til

Bestyrelsen for Brevdueforeningen »Kjøbenhavn«.

I Anledning af meget ærede Skrivelse af 11te d. M. skal Bestyrelsen for Jagtforeningen ikke undlade at udtale, at det skal være den en Glæde at gjøre det mest mulige for at støtte Brevdueforeningens smukke Formaal.

Naar den omtalte Traineringsliste modtages, vil den blive optaget i »Dansk Jagttidende«, og Bestyrelsen skal derhos samtidigt henlede vedkommende Distrikts- og Kredsforstanderes Opmærksomhed paa Sagen og bede dem om, af yderste Evne at bidrage til at forhindre den skammelige Ufred mod Duerne, og i alle Tilfælde søge at opdage saadant og da derom gjøre Indberetning til Jagtforeningens Næstformand, hvem det er overdraget at foranledige Paataale af Overtrædelser af alle herhenhørende Lovbestemmelser.

Ærbødigst
Reedtz-Thott,
Formand.

Foreningslivet.

Som ingen der lever i en større Stad vil være ukjendt med, er Foreningslivet en fuldt udviklet og i dens Enkeltheder talrig repræsenteret Institution, hvad enten saa Talen er om Politik, Kunst, Industri, Haandværk, eller blot Selskabelighed. Alt hvad der paa nogen Maade kan indordnes under et fælles Omraade, træder sammen som Forening, selv om Bindeledet mellem dens Medlemmer, stundom findes ikke lidet forskjellig. Ikke saaledes med Brevdueforeningen. Hovedformaalet er Brevdueposters Etablering efter et bestemt System, og maa det end indrømmes, at det kun er et Mindretal af Foreningens Medlemmer, der kunne tage aktiv Del i det tilstræbte Maal, saa maa og vil det stedse erkjendes, at alle i Foreningen værende, uden Undtagelse, drages derhen af Interesse for Sagen. Vel har Foreningen maanedlige Sammenkomster, men da disse hovedsagelig dreier sig om den Sag for hvilke de afholdes, saa have de ogsaa et andet Præg, end For-

eningsammenkomster i deres Almindelighed. Dette til Underretning for dem, der vel ved deres Aarskontingent velvillig støtter Sagen, men som mulig ikke opfatte disse Mødeaftener i Overensstemmelse med Virkeligheden. Spil, det være sig af hvilken som helst Natur eller Art, er ikke, ifølge et bestemt Lovbud, udelukket af Foreningen, men ligesom det alligevel ikke nogensinde er proponeret, mindre endnu har fundet Sted, saaledes vil det for stedse være banlyst fra Foreningens Sammenkomster. Disse finder som sagt kun Sted med Foreningens Maal for Øie. Offentlig Drøftning af forekommende Spørgsmaal, i Forening med private Samtaler om givne og modtagne Erfaringer paa Foreningsomraadet, er Aftenens Særkjende, hvisaarsag vi forvente, at selv Medlemmer, der ikke for Tiden have nogen Særinteresse for Brevduerne og den om dem indvundne Erfaring, ikke desto mindre paa Mødeaftenerne ville være istand til, at tilbringe nogle behagelige Timer i fælles Samtale om Emner, der vel i Førstningen vil ligge endel af dem fjern, men som senere forhaabentlig ikke vil undlade at vække nogen Interesse. Vi sige desaaarsag til Foreningens passive Medlemmer: Besøg os paa de maanedlige Mødeaftener noget mere end hidtil, og vi anse det ikke for umuligt, at derved vil være vunden for dem, en ikke aldeles uinteressant Sammenkomst, medens deraf for Foreningen, vil tilflyde end yderligere Tilslutning af Venner og Bekjendte. Føies dertil, at interessante Momenter af kunstnerisk Art af og til frembyder sig, saa tør man vel haabe paa, at ovennævnte Anmodning ikke vil være forgjæves.

Vore Opgaver.

De forskjelligartede Opgaver, som de aktive Medlemmer af Foreningen har paataget sig, ere hverken faa eller saa ensartede, at en Omtale angaaende disse kan siges at være aldeles overflødig. Som en saadan skulde vi i Dag nævne grundig Kjendskab til Ens samtlige Duer. Det er i saa Henseende ikke tilstrækkeligt at vide: De og de ere parrede, de og de ere udmærkede til Avl, eller den og den har flyvet der eller derfra, men det gjælder om, saavidt mulig, at komme til Klarhed angaaende de Evner, hvormed de lige fra Ungdommen ere udrustede, i Forbindelse med at være sig bevidst de Mangler, hvoraf de lide. Uden et slikt Overblik, vil der ikke være nogensomhelst Sandsynlighed for,

at Duerne ville kunde løse den til dem stillede Opgave. Dertil hører, at Ungerne under Opvæksten ikke lide af nogensomhelst Svaghed, selv den mindste, at de helt igennem ere sunde og kraftige, forsynede med en tæt og veludviklet Fjederham, have brede, og tætsluttede Fane- og Slagfjer, et livligt Øie, et sky og adræt Væsen, samt at de tilendebringe, navnlig det første Aars Fældning, paa normal Maade, uden væsenlig Hindring. Undlader man derimod en skarp Iagttagelse af sine Duers Udvikling, samt forsømmer at benytte den til, uden Skaansel at fjerne de, der røbe den mindste Svaghed eller Mangel paa ovenanførte Egenskaber, da vil man i høi Grad føle sig skuffet, naar Tiden kommer, da Prøverne paa deres Orienteringssands og Flyveevne foregaa. Det er ikke nogen enestaaende Ytring af Dueopdrættere før en Flyvning: Lad den, der ikke vil eller kan vende hjem, blive borte, men en saadan Tale er neppe vel overveiet. Ganske som i forbigaaende bør nævnes, at Brevdueungerne er en baade velsmagende, sund og kraftig Spise, der ikke saadan uden videre bør offres for et falsk Haab om Seier, naar man med nogen Kjendskab til dens mindre heldige Udvikling, kan sige sig selv: Den gaaer ikke. Dette er imidlertid kun den ene Side af Sagen. Enhver af de Herrer, som tager Del i Opdræt af Brevduer og de dermed i de allerfleste Tilfælde forbundne Kapflyvninger, maa som naturlig stræbe efter, ikke alene at erholde en saa vel udviklet Bestand som mulig, saa at den i Regelen staar sin Prøve, men tillige arbeide for, at nyde fortjent Respekt og Anerkjendelse for sine Duer, som noget af det Bedste, der findes paa Pladsen. Denne Anerkjendelse vindes ikke fordi man har været heldig nok til, at modtage en eller flere Præmier for enkelte Duers raske Flugt og prompte Tilbagevenden; thi det er en paa Erfaring støttet Kjendsgjerning, at den sig fuldelig orienterende Duer, ikke gennemskjærer Luften med en saadan Il som de, der ere aldeles klar af de stedfindende Omgivelser. Fuld Anerkjendelse for sine Duers fortrinlige Egenskaber, erhverves kun ved Vished om, at de ønskede Fortrin findes hos det store Flertal af et Slags Beboere. Hovedopgaven for enhver Opdrætter af Brevduer maa desaarsag være den, strax i den første Ungdom at fjerne fra Slaget alt, hvad der ikke i enhver Henseende opfylder de strengeste Fordringer, saa at saa godt som alt er tilstede efter endt Prøve. Det er det mest økonomiske, det mindst skuffende og under alle Omstændigheder det, der tjener Sagen bedst. Lad os tænke os, at en Eier ved de forskjellige Flyvninger møder med 30 Duer, men ved disses Ophør kun har Halvdelen tilbage, da er det økonomiske Tab med dertil

hørende Skuffelse det mindst kildne ved Sagen, men hvad der bliver af langt større Betydning er, at de fra Hjemmet udeblevne Duer, forsynede som de ere med Eierens Navn og Foreningens Stempel, i Regelen komme i Handelen, som Duer der fortjener Agtpaagivenhed og Omhu, uagtet de som Brevduer ikke have mindste Værd. Disses Udbredelse blandt Befolkningen skader saaledes selve Sagen, forringer Brevduernes Anseelse og opretholder ikke Opdrættens Renome, saa lidet som det anbefaler hans Duers Egenskaber.

Brevduens Nytte.

Paa en Tid da der mere og mere træder frem en Erkendelse af, at vort Landbrug maa undergaa væsentlige Forandringer, om Udbyttet skal sætte Danmarks Agerdyrkere i Stand til, vedblivende at hævde en fremragende social Stilling, er man ogsaa betænkt paa, at se fremkaldt og udvidet en, indtil for nogle Aar siden hos os ukjendt Fjerkræavl. Man har saaledes Foreninger, hvis væsentligste Maal er, at fremme Anskaffelse og Opdræt af de bedste Hønsracer, man har taget fat paa en hensigtsmæssig Fedning af vingede Husdyr, ja endog tænkt sig Muligheden af, at tilveiebringe kontante Racer af de saakaldte finere Arter blandt Duerne, gennem og ved Foreningslivet. Derimod lader Omsorgen endnu vente paa sig, for, at vække Sandsen og afhjælpe Trangen hos den virkelig trængende Del af Nationen, til det Fjerkræ, der ene er i Stand til at skaffe dem en ringe Biindtægt, til deres, iøvrigt knappe Kaar. Vi skulde være blandt de Sidste til, at undervurdere Hønsenes Nytte, navnlig for Landbrugere, ligesom vi erkjende, at en almindelig udbredt og vel dreven Hønsseavl vil kunde fremkalde en forøget Nationalindtægt, men ikke desto mindre vil det formentlig blive erkjendt, at denne kun i aldeles forsvindende Grad, vil komme de egentlige Smaakaarsfolk til Gode. Der er ingen Tvivl om, at, hvor de lokale Forhold og øvrige Betingelser tillade en vel dreven Hønsseavl, vil den være at anbefale, men hertil hører som ovenfor sagt, hvad det er umuligt for Indsiddere og Leiehusmænd at skaffe tilstede, selv med den bedste Villie. Kort sagt: de talrige Landarbeidere ville være fuldstændig udelukkede fra enhver Indtægt, fremkaldt ved Hønsseavl. Anderledes med nogle faa Par Duer, for dem er der Plads i den mindste og tarveligste Vraa og da de dertil,

navnlig i 6 à 7 Maaneder af Aaret, ere i Stand til at skaffe sig og deres Afkom, det nødvendige Underhold, medens de selv i den øvrige Tid ikke ligger paa den lade Side, for at skaffe Føden, saa vil Meningerne næppe være delte om, at 3 høist 4 Par Duer, vil kunde være for den arbejdende Klasse paa Landet, hvad ligesaamange Høns er for den bedre stillede Jordbruger. Beviset herfor vil være let at føre, men hører i alt Fald foreløbig ikke herhen. Som ydende en for Smaamanden, vel ringe, men ikke desto mindre velkommen Tilvæxt i den knappe Indtægt, maa først og fremmes nævnes Brevduen, der i sig forener alle de Egenskaber, hvorpaa det navnlig kommer an. Disse vil desaaarsag særlig være at anbefale, ligesom Sagen fremstilles til velvillig Overveielse blandt Brevdueforeningens Medlemmer, idet vi aldeles aabent indrømmer, at den, ved Foreningens Initiativ med Tilslutning af formaade Hartkornsbringere, formentlig vil kunde fremmes i en ikke fjern Fremtid,

En Antydning af hvorledes den nævnte Sag tænkes fremmet, vil sætte ærede Venner af Sagen ind i vor Tankegang,

Brevdueforeningen tæller hovedsagelig dens Medlemmer i Stæderne, hvad der formentlig hidhører fra en mangelfuld Oplysning om dens Maal og Virken blandt Landboerne, idet de ikke se nogen direkte Forbindelse mellem denne og deres nærliggende Interesser. Denne Mangel maa man stræbe at afhjælpe, først derved, at det gennem Pressen søges fremstillet og belyst, at Brevdueforeningen ikke tilstræber et indsnævret hovedstads- eller provindsielt Foretagende, men at Maalet sigter høiere, samtidig som det saa indtrængende som muligt maa betydes ærede Hartkornsbrugere, at Foreningen, uden paa nogen Maade, at tabe dens Hovedformaal af sigte, dog er betænkt paa, at bidrage sit til, at Brevduen nyder almindelig Udbredelse navnlig blandt Smaakaarsfolk paa Landet. Dertil hører, at flinke sparsommelige Landarbeidere, anbefalet af Mænd der have Interesse for Sagen, i Forening med Hjerte for den Trængende, kunde erholde tilsendt aldeles gratis, tvende Par, i enhver Henseende gode Brevdueunger, dertil en ringe Hjælp til Anskaffelsen af disses Bolig, samt en trykt Veiledning til Bedømmelse og Opdræt af den vingede Husstand. Dertil hører imidlertid Penge, og disse er det, der tilstræbes erhvervede ved Foreningens Tilvæxt af Landboere, der ved det aarlige Kontingent, ønsker at bidrage til denne Nyttefugls Udbredelse paa deres nærmeste Egn. At formaa navnlig Hartkornsbrugere til at indmelde sig i Foreningen, vil være det første Skridt henimod en Realisering af den her udkastede Tanke, hvisaarsag vi ikke undlade, at rette en indtrængende

Opfordring til Landets Agerdyrkere, om at række Sagen en hjælpsom Haand.

Det aarlige Kontingent for passive Medlemmer er 4 Kroner og ville saadanne erholde tilsendt Foreningens Maanedssblad — »Brevduen« —, indeholdende alt vedrørende Sagen og Foreningen. Vel maa det indrømmes, at Udbyttet for Modtagerne af Duer, først kunde ventes efter 5—6 Maaneders Forløb, men da Arbejderne daglig har for Øie, hvorledes Sæden nedlagt i Jorden, først efter et lignende Tidsrum giver Frugt, saa vil en Vente-tid som ovenanført, ikke have noget afskrækkende for den eller de, der ville frem og forstaa, at hvad der paa den Maade bydes, vil være til deres Fremtids Gavn.

Brevduerne vil, selv i et tarveligt Hjem, med uhindret Adgang til det Fri, kunne levere deres Eier pr. Par, mindst 14 Unger aarlig. Disse, beregnet til 50 Øre for hver, udgjør 7 Kroner.

Regner man dertil, at den ansatte Pris kun er gennemsnitlig, medens selve Foreningen høist sandsynlig endnu i de nærmeste Aar, vil have Brug for endel af de tvende første Kuld Foraarsunger, vel endog til 1½—2 Kr. Parret, saa vil man se, at den ovenfor kalkulerede Indtægt ikke er for høi, selv under mindre heldige Omstændigheder, saa at man i de flere Tilfælde kan paaregne den noget høiere. En Landarbeider, i Besiddelse af 3 Par Brevduer, hvad vi antage passende for Forholdene, vil saaledes kunne paaregne som Biindtægt ca. 20 Kr. aarlig. Desaaarsag komme vi atter tilbage til hvad ovenfor er sagt: Skaf Brevdueforeningen Indgang hos Hartkornsbrugere, der ere venligsindede mod den stræbsomme Landarbeider, og Foreningen vil ogsaa i ovenanførte Henseende virke til Gavn for det Almene.

Med dette Nummer følger 4 Sider af Feuilletonen »Brevduen«
